

пращаха отъ събранието съ нѣкои наставления, даваха имъ се особни билети съ печатъ и съ подписа на Воловъ, въ които билети пишеше: „Свободенъ да излѣзе“.

Имаше опредѣлени хора да вършатъ и стопанската частъ около огньоветѣ, дето врѣха нѣколко казана, донесена отъ Панагюрище и Мечка. Готвачитѣ, за да покажатъ, че не сж прости слуги, но така сжщо борци за освобождението на своето отечество, не хвърляха отъ кръста си дългия ножъ и любимата пушка отъ гърба си, макаръ да имъ прѣчеха твърде много. По-нататкъ, около допотопния дѣнеръ на единъ букъ бѣше струпана провизията: хлѣбъ, ечемикъ, тютюнъ и др. — подъ надзора на особно лице. Нѣмаше само вино и ракия, понеже питието бѣше забранено.

Бѣше късно вече — срѣднощъ — и по тая причина никаква работа не можеше да се почне до сутринята. Около апостолитѣ и другитѣ поинтелигентни депутати се събраха останалитѣ присъстващи да се нагледатъ на своитѣ бждащи освободители. Най-много гърмѣше гласътъ на Бенковски. Неговитѣ скжпи оржжия и представителното му лице привличаха най-много погледитѣ на зрителитѣ.

Бунтовни пѣсни.

Извазаха се желанія да се развесели събранието съ нѣкой бунтовенъ маршъ. Това чакаше и Георги Икономовъ, познатъ пѣснопоецъ измежду своитѣ другари. Поизкашля се Икономовъ, подпрѣ се съ едната си ржка на пушката и викна та запѣ „Горо льо, горо зелена, и ти, водо льо студена“... Всички депутати, които бѣха образували колело около